

det og flere om at kunne hjælpes ad med dette. De have jo en langt behageligere Stilling her, end jeg f. Eks. havde som Medlem af den Kommission, hvor jeg stod mere ene, naar det gjaldt om at skulle varetage Digeinteressenternes Interesser.

Dette er imidlertid ikke naaet; Forslaget er ikke bedre, end det var, og endda ikke fuldt saa godt. Men, som sagt, naar det ikke har kunnet lykkes det ærede Medlem, undskylder jeg det meget gerne, thi jeg selv har i Udvalget arbejdet sammen med ham og andre for at naa et bedre Resultat end det her foreliggende. Men saa er jeg ogsaa ganske enig med det ærede Medlem for Saksjøbing i dette, at Forslaget byder et Fremskridt fra det bestaaende, som ikke er ganske ubetydeligt, og derfor kan jeg ikke andet end anbefale Forslaget med de af Flertallet stillede Ændringer til det høje Tings Velvillie. Nu kunde man sige fra det ærede Mindretals Side: Hvorfor stemmer du ikke for vort Forslag, naar det jo byder noget af det, du selv har antydet var bedre? Dertil vil jeg svare, at naar jeg ikke gør det, er det af samme Grund, som den meget ærede Ordfører omtalte, og som er omtalt baade af det ærede Medlem for Nakskov og det ærede Medlem for Saksjøbing. Jeg antager, at det ærede Mindretal ogsaa af den Tale, som nu blev holdt af det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen), har faaet Forstaaelsen af, at det ikke har været muligt i Udvalget og derfor heller ikke vil være muligt i dette Ting at faa et Forslag ført igennem, som er bedre for Digeinteressenterne end det her foreliggende. Og naar det ikke er Tilfældet, mener jeg, at det vilde være uforvarsligt for de Repræsentanter, som virkelig ville Digeinteressenterne dernede vel og ønske dem alt mulig godt, at stemme for Mindretallets Forslag, selv om man kunde samle et Flertal for dem og føre dem igennem her i Tinget. Thi naar den højtærede Finansminister ikke ser sig i Stand til at gaa med til dem, saa bliver Resultatet kun det, at man forhæler Sagen, faar den trukket længere ud og sandsynligvis slet ikke faar den ført igennem i denne Samling. Og det er absolut det daarligste, som kan indtræffe for Digeinteressenterne nede paa Lolland.

Til Slutning vil jeg kun sige, at hele den Betragtning, det ærede Medlem for Skive gjorde gældende, kan jeg ikke tiltræde. Naar Tiden var dertil, skulde jeg gerne have fremsat en Betragtning, som havde gjort andre Synspunkter gældende,

og jeg vil ogsaa antage, at Medlemmerne af dette høje Ting saa mere vilde have sluttet sig til dette. Men det er jo ønskeløst at debatere dette, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Ord og kun konstatere, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem i de Ting, han fremsatte angaaende den Maade, hvorpaa Digeskatten hvilede dernede, og hvem der havde Fordeel af den, og de Gøder, den har bragt Ejendomsbesidderne, hvor meget Ejendommene ere stegne i Værdi osv. Det passer nu ikke saa nøje. Skønt jeg ikke er lollandsk Repræsentant, kender jeg disse Forhold, da jeg bor paa Lolland, og jeg kan, som sagt, ikke anerkende Rigtigheden af det ærede Medlems Udtalelser desangaaende. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Forslaget med de af Udvalgets Flertal stillede Ændringer.

Finansministeren (Hage): De af Udvalget foreslaaede Ændringer Nr. 4, 5, 6 og 7 kan jeg tiltræde. Dog forbeholder jeg mig ved 3die Behandling at foreslaa nogle mindre væsentlige Redaktionsændringer.

De af Mindretallet under Nr. 1, 2 og 3 foreslaaede Forandringer maa jeg derimod fraraade. I Anledning af forskellige Udtalelser, som ere fremsatte, Ytringer af Utilfredshed med, at Loven ikke yder det lollandske Digelag saa store Fordele, som man kunde ønske, skal jeg udtale, at jeg har det Haab, at naar Loven først er vedtagen, vil den finde fortjent Paaskønnelse. Jeg skulde beklage, om Digeinteressenterne ikke erkende, at det er meget betydelige Indrømmelser, som her gøres dem fra Statens Side.

To Henstillinger ere rettede til mig fra den ærede Ordfører. Den ene gik ud paa, om ikke den Udgift, som hidtil har været opført til den for Staten tilsynsførende Ingeniør, et Beløb af 1,100 Kr., fremtidig kunde blive afholdt af Statskassen i Stedet for af Digelaget. Jeg skal hertil sige, at for saa vidt det maatte skønnes, at denne Kontrol føres i Statskassens Interesse, saa vilde der mulig kunne være Anledning til, at Staten ogsaa betalte den, men hvis det er en Kontrol, som føres for Digelagets egen Skyld, forekommer det mig ikke, at der ret vel vil være Grund for Staten til at paatage sig Udgiften. Naar den ærede Ordfører dernæst har spurgt om, hvorledes det fremtidig vil komme til at forholde sig med de 700 Kr., som hidtil have været udredede i Skat, maa jeg derom sige, at Digelaget vil